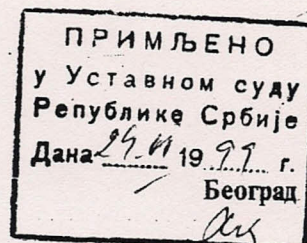


УСТАВНОМ СУДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ



На основу 1. става члана 2, члана 4, члана 6, 5. става члана 9, 1. става члана 17, 2. става члана 51, 1. става члана 53, ставова 1. – 3. члана 72, члана 73, члана 83, члана 95, 1. става члана 119, 1. става члана 125 и члана 133 Устава Републике Србије, а као њен држављанин, подносим Уставном суду Републике Србије следећи:

ЗАХТЕВ

да Уставни суд Републике Србије по хитном поступку испита уставност и законитост

1. под страним притиском изнуђеног прихватања повлаћења Војске Србије – Југославије из дела Републике Србије: са Косова и Метохије и иностраног спречавања њеног враћања на Косово и Метохију,
 2. под страним притиском изнуђеног прихватања повлаћења милиције Србије – Југославије из дела Републике Србије: са Косова и Метохије и иностраног спречавања њеног враћања на Косово и Метохију,
 3. прихватања иностраног ограничавања југословенском и српском особљу да извршава своје легалне и легитимне функције у делу Републике Србије: на Косову и Метохији,
 4. прихватања иностраног одређивања броја југословенског и српског особља који може да извршава своје легалне и легитимне функције у делу Републике Србије: на Косову и Метохији,
 5. прихватања стране војске у делу Републике Србије: на Косову и Метохији,
 6. препуштање државних функција Републике Србије страним држама у делу Републике Србије: на Косову и Метохији,
 7. под страним притиском изнуђеног прихватања да међународне институције организују прелазну управу у делу Републике Србије: на Косову и Метохији,
 8. под страним притиском изнуђеног прихватања успостављања веће аутономије и самоуправе у делу Републике Србије: на Косову и Метохији,
 9. под страним притиском изнуђеног прихватања да се одреди будући статус дела Републике Србије: Косова и Метохије узимајући у обзир предлог из Рамбујеа,
 10. начелно прихватање “Плана Г8” – Нацрта Резолуције Савета безбедности ОУН,
 11. прихватање “Плана Г8” – Нацрта Резолуције Савета безбедности ОУН у детаљима,
 12. потписивање прихватања “Плана Г8” – Нацрта Резолуције Савета безбедности ОУН,
- и да донесе одговарајуће одлуке у складу с Уставом Републике Србије.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Уставна основа за обраћање Уставном суду Републике Србије

Обраћам се Уставном суду Републике Србије као њен држављанин ради покретања поступка за оцењивање уставности и законитости ставова изнетих напред под 1. до 12. које је усвојила Народна Скупштина а прихватили Председник Републике Србије и Председник Савезне Републике Југославије, а пошто свако може да да иницијативу за покретање поступка за оцењивање уставности и законитости (1. став члана 128 Устава), пошто заштита уставности и законитости припада Уставном суду (став 5. члана 9 Устава) који одлучује о сагласности статута аутономних покрајина, других прописа и општих аката са Уставом (став 1. члана 125 Устава) и пошто статут аутономне покрајине или општи акт мора да буде сагласан с Уставом (став 1. члана 119 Устава).

Свако је дужан да се придржава Устава и закона (1. став члана 53 Устава). Ни Народна скупштина (члан 73 Устава) ни Председник Републике (члан 83 Устава) не могу да мењају Устав нити да доносе одлуке или потписују акта односно споразуме супротно Уставу. Устав може да промени искључиво народ Србије референдумом (члан 133 Устава).

Сувереност припада свим грађанима Републике Србије (1. став члана 2 Устава). Република Србија уређује и обезбеђује: своју сувереност, независност и територијалну целокупност (1. став члана 72 Устава), уставност и законитост (2. став члана 72 Устава), одбрану и безбедност Републике и својих грађана (3. став члана 72 Устава).

Територија Републике Србије је јединствена и нестуђива. О промени њених граница одлучују грађани референдумом (члан 4 Устава). У њој постоје Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово и Метохија, као облици територијалне аутономије (члан 6 Устава).

Грађанима је зајемчена слобода кретања и настањивања у Републици Србији (1. став члана 17 Устава).

Нико нема право да призна или потпише капитулацију, нити да прихвати или призна окупацију Републике Србије или било којег њеног дела (2. став члана 51 Устава).

Однос ставова усвојених од Народне скупштине и прихваћених од Председника Р. С. и С. Р. Ј. према Уставу

Оцењујем како следи:

1. Под страним притиском изнуђено прихватање повлаћења Војске Србије – Југославије из дела Републике Србије: са Косова и Метохије и иностраног спречавања њеног враћања на Косово и Метохију значи губитак независности, суверености и обезбеђивања слободе грађана. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. и 3. ставом члана 72 Устава.
2. Под страним притиском изнуђено прихватање повлаћења милиције Србије – Југославије из дела Републике Србије: са Косова и Метохије и иностраног спречавања њеног враћања на Косово и Метохију значи губитак независности, суверености и обезбеђивања безбедности грађана. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. и 3. ставом члана 72 Устава.
3. Прихватање иностраног ограничавања југословенском и српском особљу да извршава своје легалне и легитимне функције у делу Републике Србије: на Косову и Метохији значи губитак независности и суверености. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. и 3. ставом члана 72 Устава.
4. Прихватање иностраног одређивања броја југословенског и српског особља који може да извршава своје легалне и легитимне функције у делу Републике Србије: на Косову и Метохији значи губитак независности и суверености. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. и 3. ставом члана 72 Устава.
5. Прихватање стране војске у делу Републике Србије: на Косову и Метохији значи губитак независности и суверености. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. и 3. ставом члана 72 Устава. То истовремено значи и окупацију дела Републике Србије – Косова и Метохије, што је супротно 1. ставу члана 17 Устава и 2. ставу члана 51 Устава.
6. Препуштање државних функција Републике Србије страним државама у делу Републике Србије: на Косову и Метохији да одређују њихов статус и организацију значи губитак независности и суверености. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. и 3. ставом члана 72 Устава. То истовремено значи и окупацију дела Републике Србије – Косова и Метохије, што је супротно 2. ставу члана 51 Устава. Шта више, то суштински значи нарушавање територијалне јединствености републике Србије, што је супротно члану 4 Устава.
7. Под страним притиском изнуђено прихватање да међународне институције организују прелазну управу у делу Републике Србије: на Косову и Метохији значи губитак независности и суверености. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, и 1. и 3. ставом члана 72 Устава. То истовремено значи и окупацију дела Републике Србије – Косова и Метохије, што је супротно 2. ставу члана 51 Устава. Шта више, то суштински значи нарушавање територијалне јединствености републике Србије, што је супротно члану 4 Устава.
8. Под страним притиском изнуђено прихватање иностраног успостављања веће аутономије и самоуправе у делу Републике Србије: на Косову и Метохији значи губитак независности и суверености. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. и 3. ставом члана 72 Устава. То истовремено значи и окупацију дела Републике Србије – Косова и Метохије, што је супротно 2. ставу члана 51 Устава. Шта више, то суштински значи нарушавање територијалне јединствености републике Србије, што је супротно члану 4 Устава.
9. Под страним притиском изнуђено прихватање да иностране институције одреде будући статус дела Републике Србије: Косова и Метохије узимајући у обзир предлог из Рамбурга значи губитак независности и суверености. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, и 1. и 3. ставом члана 72 Устава. То истовремено значи и окупацију дела Републике Србије – Косова и Метохије, што је супротно 2. ставу члана 51 Устава. Шта више, то суштински значи нарушавање територијалне јединствености републике Србије, што је супротно члану 4 Устава.
10. Начелно прихватање “Плана Г8” – Нацрта Резолуције Савета безбедности ОУН значи губитак независности и суверености, нарушавање безбедности грађана и њихове слободе кретања и настањивања. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. ставом члана 17 Устава, и 1. и 3. ставом члана 72 Устава. То истовремено значи и окупацију дела Републике Србије – Косова и Метохије, што је супротно 2. ставу члана 51 Устава. Шта више, то суштински значи нарушавање територијалне јединствености Републике Србије, што је супротно члану 4 Устава.
11. Прихватање “Плана Г8” – Нацрта Резолуције Савета безбедности ОУН у детаљима значи губитак независности и суверености, нарушавање безбедности грађана и њихове слободе кретања и настањивања. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. ставом члана 17 Устава, и 1. и 3. ставом члана 72 Устава. То истовремено значи и окупацију дела Републике Србије – Косова и Метохије, што је супротно 2. ставу члана

51 Устава. Шта више, то суштински значи нарушавање територијалне јединствености Републике Србије, што је супротно члану 4 Устава.

12. Потписивање прихватања "Плана Г8" – Нацрта Резолуције Савета безбедности ОУН значи губитак независности и суверености, нарушавање безбедности грађана и њихове слободе кретања и настањивања. То је у супротности са: 1. ставом члана 2 Устава, 1. ставом члана 17 Устава, и 1. и 3. ставом члана 72 Устава. То истовремено значи и окупацију дела Републике Србије – Косова и Метохије, што је супротно 2. ставу члана 51 Устава. Шта више, то суштински значи нарушавање територијалне јединствености Републике Србије, што је супротно члану 4 Устава.

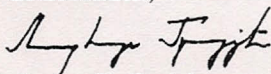
Оцењујем с обзиром на све изнето да су претходни ставови и одговарајућа документа нелегитимни те и неважећи.

Уставни суд Републике Србије и мирнодопско решавање ситуације

Народна Скупштина Републике Србије је усвојила претходне ставове, Председник Републике Србије и Председник Савезне Републике Југославије су их прихватили и Председник Савезне Републике Југославије их је потписао супротно Уставу Србије чиме су прекршени 1. став члана 53, члан 83 и члан 133 Устава. Они су се определили за такво решење кршећи Устав иако су постојала и још увек постоје мирнодопска решења у складу с Уставом и законом Републике Србије за заустављање НАТО агресије на српски народ, на народ Србије и Црне Горе – С. Р. Југославије. Они су се определили за такво решење иако је оно супротно слободарској традицији српског народа и његовој вековној борби за успостављање своје слободне државности и на Косову и Метохији, иако је оно супротно дугорочним интересима српског народа, и народа Србије и Црне Горе. Они су се тако определили упркос моралном националном срозавању и међународном понижавању, упркос дубоком одроњавању безбедности и ограничавању слободе и српског народа и народа Србије и Црне Горе.

С обзиром на све укратко изложено и остало у вези с тим опште познато и с обзиром да постоје у складу с Уставом Републике Србије мирнодопска решења настале трагичне и катастрофалне ситуације у Републици Србији оцењујем да Уставни суд Републике Србије треба не само да оцени уставност и законитост претходних ставова и одлука Народне скупштине Републике Србије и потписаних докумената од стране Председника Савезне Републике Југославије и других представника државних и војних органа Републике Србије и Савезне Републике Југославије, већ треба да јавно донесе и одговарајуће одлуке по хитном поступку. Ситуација и њен развој у Србији несумњиво налажу да Уставни суд треба да разреши ситуацију по хитном поступку.

С поштовањем,



Љубомир Т. Грујић

бр. пасоша ЦЈ 6987555.

Стална адреса: Цона Кенедија 31/15, 11070 Београд.

Садашња адреса: Улица Марсел Пол, бр. 1, 90000 Белфор, Француска,
(1, rue Marcel Paul, 90000 Belfort, France).

Белфор, 10. јуни 1999.